

Η εξαφάνιση των κουμκουάτ

Επιτέλους έφτασε το Πάσχα! Κλείνουν τα σχολεία! Πάω διακοπές! Βρισκόμαστε στην Κέρκυρα και πάμε στο ξενοδοχείο. Στο δρόμο ένας τύπος πετάχτηκε από ένα δέντρο και μια ηλικιωμένη κυρία φώναζε «κλέβει τα κουμκουάτ μου». Ο κλέφτης με το ποδήλατό του το σκασε, με γεμάτες τσέπες από αυτό το κίτρινο φρούτο. Εγώ μπήκα στο ξενοδοχείο με τη μαμά μου κι αφού αφήσαμε τα πράγματα μας ζήτησα από τη μαμά μου να με αφήσει να πάω μια σύντομη βόλτα με το ποδήλατο. Αφού γκρίνιαξε και μου είπε ότι αν αργήσω δεν θα με ξαναπάει διακοπές, με άφησε.

Καθώς τριγυρνούσα στα όμορφα καντούνια μου 'ρθε ένα κουκούτσι στο κεφάλι. Κατέβηκα και κρύφτηκα και παρακολουθούσα τον κόσμο που μπαινόβγαινε σε μια πόρτα. Μπήκα μέσα μαζί με τον κόσμο, ανέβηκα τη σκάλα κι είδα τον κλέφτη να τρώει γλυκό κουμκουάτ παρέα με τους άλλους και να γελάνε. Τον πλησίασα και τον ρώτησα γιατί μάζεψε από το δέντρο τόσα κουμκουάτ και μου απάντησε ότι είχε πάρει μερικά γιατί δεν του έφταναν από το δικό του δέντρο για να κεράσει όλους τους φίλους του στο πάρτι γενεθλίων του. Τον συγχώρεσα που τα πήρε και γι' αυτό με κέρασε. Μόλις έφαγα έγινε το καινούργιο πάθος μου και πέρασα υπέροχα. Έπρεπε, όμως, να επιστρέψω γρήγορα στο ξενοδοχείο γιατί η μάνα μου θα με μαλώσει. Πήρα μαζί μου και μερικά κουμκουάτ για να τους κεράσω όλους. Πέρασα υπέροχα και σ' αυτές τις διακοπές!